

[Skatteministeren]

samtidig med at man bare udskød skatten, for så kunne vi komme i den situation, at den dag, hvor skatten skulle betales, var der ikke engang penge til det.

Forslaget har et erhvervsformål; det er nemlig et tilbud til alle, der gerne vil benytte den forenkledede kapitalafkastmodel, som ikke mindst hr. Jens Thoft er en meget varm tilhænger af, og hvor jeg husker, at hr. Jens Thoft holdt en af sine meget store taler om, at den burde vi have sat i værk et år tidligere. Nu har vi sat kapitalafkastmodellen i værk fra og med 1993, og dette lovforslag får også virkning fra og med 1993, så ingen behøver at forblive i eller gå ind i den mere udviklede virksomhedsskatteordning på grund af opsparingsdelen. Derfor er det også et forenklingsforslag, forstået på den måde, at de, der ellers skulle ind i den mere udviklede virksomhedsskatteordning alene på grund af opsparingsdelen, nu også kan vælge kapitalafkastmodellen, og vi har også den enkle adskillelse imellem det private og det erhvervsmæssige, fordi vi kræver binding, hvilket ikke er tilfældet i virksomhedsmodellen. Så hvis jeg ikke tager meget fejl af hr. Jens Thoft, er jeg ret sikker på, at når han får det tænkt grundigt igennem, vil også hr. Jens Thoft kunne se, at der er ganske mange fornuftige og positive elementer i det, vi foreslår her.

Der var et andet punkt, hvor fru Mariann Fischer Boel gav udtryk for, at hun syntes, der var et problem, nemlig at når man opsparer kapitalindkomst i virksomhedsskatteordningen, bliver det til personlig indkomst. Jeg vil godt sige, at når vi har kunnet benytte denne model, og når det er ansvarligt og forsvarligt at benytte den, skyldes det netop, at man gennem opsparing får omskabt pengene til personlig indkomst, og det er også derfor, vi ikke har været nødt til at tage hensyn til den passus, der var i aftalen med både landbruget og fiskeriet med hensyn til formueskatten. Hvis man har meget store kapitalafkast, har man også stoppet en ganske pæn formue ind i virksomhedsskatteordningen, og da vores formueskatteordning er indrettet således, at beregningen af skatteøfter foretages alene på grundlag af den personlige indkomst inklusive eventuel kapitalindkomst, betyder det, at hvis vi bare kan opspar kapitalindkomsten i virksomhedsskatteordningen, vil man permanent kunne undgå at betale sin andel af formueskatten.

Man kan sige, at her bliver det modsvaret af, at man både slipper for at betale den fulde formueskat og får rentefordelen. I virksomhedsskatteordningen har man jo beløbet til fri rådighed, fordi vi har den tekniske adskillelse mellem privatøkonomi og erhvervsøkonomi. Man kan sætte det ind på kassekrediten og spare renteudgifter, og samtidig slipper man for at betale formueskat, som så til gengæld bliver erstattet af arbejdsmarkedsbidraget på det tidspunkt, hvor pengene hæves. Men det er stadig væk den enkelte, der selv træffer beslutningen. Vi har kun givet et yderligere tilbud og en ekstra valgmulighed til de muligheder, der allerede eksisterer. På samme måde er den nye konjunkturudligningsordning, som vi knytter til kapitalafkastmodellen, også endnu et tilbud, som hver enkelt selv kan afgøre, om man vil benytte sig af eller ej, og derfor tror jeg også, at erhvervslivet vil blive glad for disse ordninger.

Hvis vi ser på det lovforslag, som Venstre og De Konservative præsenterede for Folketinget i sidste samling, er det foreliggende forslag væsentlig bedre. Venstres og De Konservatives ordning gik ud på, at hvis man hævdede pengene, skulle der beregnes et procenttillæg for hvert år, de havde henstået, og som sådan ville ordningen ikke være særlig interessant for ret mange. Denne betingelse er ikke knyttet til vores forslag, og derfor er det et bedre tilbud til dansk erhvervsliv, end Venstre og De Konservative nogen sinde selv har stillet forslag om med hensyn til konjunkturudligning.

Det er da også mit indtryk fra de møder, jeg har holdt med landbruget, at der var en ganske betydelig tilfredshed med de ordninger, vi laver her. Ikke sådan, at man ikke gerne ville have endnu mere – der er altså nogle, der ikke helmer, så længe de overhovedet skal betale skat, og det er jo en legitim interesse, som man har lov til at varetage for sig selv og sine medlemmer – men virkeligheden er, at her giver vi de små landmænd nogle bedre muligheder for konjunkturudligning uden at tvinge dem ind i den teknisk set tunge virksomhedsskatteordning, og vi giver også de større brug nogle muligheder for at forbedre forholdene helt i overensstemmelse med og endda lidt bedre end det, som landbrugsministeren stillede i udsigt i sin aftale med landbruget og fiskeriet her i foråret.